

man kan inte vara kemiskt obrukbar
som en spindel av
krom på en vit himmel
det sitter folk vid köksbordet
radion är internaliserade händelser
utan blommor

döden är en säng med vita lakan
och ett havsörnsägg
i vilket litteraturen skrider till verket
mina analfabeta händer
är vita av illusioner
guds ultraviolette ansikte
är kemiskt obrukbara handskar
att lösgöra ur hennes tinningar
den intensiva strålningen
i det oläkta köttet

allt är en motorväg
och en bur av krom
vi bör lösgöra våra stolar
ur behaget att leva
jag sitter på en stol
och rummet är vitt
jag hatar ännu det
som bör hatas,
i kastrullen sjuder riset
även i skogarna kan det vara
äckligt att leva

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Androiden med Poeter.se id #186370 innehar upphovsrätten